

НОВЕ ЖИТТЯ

№ 27
Березень
2010

*"І живу вже не я, а
Христос проживає в мені"*
Гал.2:20

ЗВІТНО - ВИБОРНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІННИЦЬКОГО БРАТСТВА

30 січня в приміщенні церкви "Дім Євангелії" відбулася звітно-виборна конференція євангельсько-баптистського братства Вінницької області. Форум відвідали 108 делегатів - представники обласних церков (пресвітери та диякони). Керував ходом зустрічі голова Всеукраїнського Союзу Об'єднань ЄХБ В'ячеслав Васильович Нестерук. Також були присутні його заступники - Шемчишин В.П. та Каспров М.Є.

Головним питанням порядку денного був підсумковий звіт старшого пресвітера по Вінницькій області Почапського Леоніда Петровича. Брат Почапський розпочав свою промову текстом Святого Письма з Послання до Євреїв 4:13: *"І немає створіння, щоб сховалось перед Ним, але все нагеле відкрите перед очима Його, Йому дамо звіт!"*. Та підкреслив, що звершував своє служіння постійно пам'ятаючи про відповідальність за це перед самим Господом. Потім він розповів про основні події з життя вінницького об'єднання ЄХБ за період свого головування із 2006 по 2009 роки.

Отже, за останні чотири роки приєднались до церкви через святе водне хрещення 699 душ. Станом на 1 січня в області налічується 145 церков із 6413 зареєстрованими членами. Рукопокладені на пастирське служіння 22 брата, а також 37 дияконів. Загалом на ниві Божій у Вінницькій області працюють 80 пресвітерів. Це більше, ніж було раніше, але потреба в посвячених служителях ще залишається. А вже сьогодні деякі брати змушені опікуватися одразу кількома церквами. Великі сподівання в цьому питанні покладаються на випусників нашого Біблійного коледжу. Молімося, щоб Сам Господь приготував їх та допоміг розпочати відповідальне та важливе служіння.

Також із Божою поміччю триває місіонерська праця в багатьох селах області та в трьох районних центрах - Іллінцях, Тульчині та Піщанці. Минулого року в Іллінцях було проведено перше хрещення та зареєстровано нову церкву. Усе вінницьке братство намагається підтримувати місіонерів духовно та матеріально.

Вдалося знайти кошти на придбання приміщень для проведення богослужінь у декількох селах області. Також за останні чотири роки після завершення будівництва та ремонту відбулися урочисті служіння посвячення будинків молитви в містах Погребище, Хмільник, Джурин, Муровані Кирилівці, Вінниця (церква "Вефіль") та інших. Окрім цього, в нових приміщеннях розпочали свою діяльність Вінницький біблійний коледж та сирітський притулок.

Але набагато приємніше бачити, що серед братів-служителів нашої області склалися добрі та щирі християнські стосунки, доказом чого були їхні щотижневі зустрічі для спільної молитви та вивчення Божого Слова.

З метою духовного збагачення, підбадьорення, спілкування та обміну досвідом керівництво вінницького братства двічі на рік влаштовує спеціальні пастирські

конференції. На подібних зустрічах детально розглядаються різні аспекти духовного життя, церковного устрою, практичного служіння. До участі окрім братів-служителів з області та їхніх дружин запрошуються також богослови, місіонери, пастори з інших регіонів та навіть інших країн з цікавими та корисними доповідями.

Брат Почапський коротко згадав і свою особисту участь у відвідинах церков, регіональних конференціях, святкових, урочистих, євангелізаційних та інших богослужіннях. Та наприкінці промови запропонував братам-служителям висловити відверту оцінку його роботи.

Також із короткими доповідями перед присутніми виступили керівники окремих напрямків служінь. Був заслуханий звіт ревізійної комісії.

Результатом з'їзду стало переобрання делегатами конференції Почапського Леоніда Петровича старшим пресвітером Вінницької області на наступний термін. Залишилися працювати і керівники відділів: духовної освіти - Вузій В.М., молодіжний - Осташко О.В., євангелізаційний - Юхимець В.І., заснування нових церков - Почапський П.В., робота з дітьми - Кукушкіна О.О., сестринське служіння - Піжевська Л.К., музичний - Ставнича О.Т., інформаційний - Козубовський О.В.

Також присутні встигли обговорити і затвердити склад обласної пресвітерської ради, та обрати делегатів від нашої області на всеукраїнський з'їзд євангельсько-баптистського братства що відбудеться в Києві наприкінці травня.

Додамо, що з початком року подібні конференції відбулися і в багатьох інших областях. А за повідомленням Державного комітету України у справах національностей та релігій станом на 1 січня 2010 року до складу ВСО ЄХБ входять 2694 церкви, ще близько 300 баптистських церков здійснюють свою діяльність поза межами об'єднання.

ЗРОБИЛА ТЕ ЩО МОГЛА

В першій книзі Хронік розповідається про те, як цар Давид ретельно готувався до будівництва Дому Божого. Зокрема, заздалегідь були визначені черги священників-левітів, щоб славити Господа "на цимбалах, на арфах та цитрах..." (1 Хронік, 25:6). Отже, з давніх-давен поклоніння Богові супроводжувалося музикою та співом. Сьогодні у церквах нашого братства кожне богослужіння також супроводжується гарним співом величальних пісень та духовною музикою. У великих церквах славлять Господа не один, а навіть декілька хорів, у тому числі молодіжні та дитячі. Співають і прославляють Бога грою на музичних інструментах численні групи та солісти. Чимало з них пишуть свої власні твори, видають збірки пісень.

Сьогодні ми пропонуємо читачам згадати, як народжувалося служіння хвали в церквах братства. А також розповімо про людину, яка зробила дуже вагомий внесок у його розвиток. Йдеться про Ставничу Ольгу Трохимівну, яка незмінно відповідає за музичне служіння по Вінницький області ось вже понад 40 років!

Отже, героїня нашої розповіді народилася 1935 року в селі Рахни-Лісові у невірній сім'ї. Батько був головою колгоспу, а мати займалася домашнім господарством. Одного року через хворобу та нещасний випадок у родині один за одним загинуло двоє дітей. Мати не могла знести таку важку трагедію і втратила душевний спокій. Життя здавалося нестерпним тягарем, не тішила навіть маленька донечка Оля. В пошуках порятунку жінка звернулася до віруючих, що мешкали в їхньому селі та почала відвідувати зібрання. Пізнавши Божу любов у Христі Ісусі, звернулася до Нього з щирим поканням. Господь допоміг їй змиритися з горем і наповнив серце спокоєм та надією. Жінка знову з радістю присвятила себе родині, народила ще двоє дітей. Чоловік не хотів звертатися до Бога, але водночас не забороняв жінці відвідувати богослужіння та навчати дітей Божим заповідям.

Сімейне щастя обірвалося 1941 року з початком Великої Вітчизняної війни. Батько пішов на фронт, а через декілька років прийшла сумна звістка про його загибель. Жити без годувальника в ті роки було дуже важко, але всі турботи родина покладала на Небесного Батька, і Він оберігав своїх вірних. Оля була старшою дитиною в сім'ї та намагалася якомога більше допомагати мамі, працюючи по господарству. Разом із тим була життєрадісною дівчинкою, однією з

Леонід Дмитрович та Ольга Трохимівна Ставничі з дітьми та онуками

найкращих учениць у школі та щирою християнкою, дуже любила співати. У вісімнадцять років прийняла святе водне хрещення, а згодом поїхала до Вінниці щоб вступити до технікуму. Але в жодному з закладів документи не прийняли, адже після короткої "відлиги" комуністичний режим знову взявся гнобити віруючих. Молодій дівчині довелося змиритися з несправедливістю

та шукати роботу. Водночас у вінницькій церкві Ольга займалася улюбленою справою - співала в хорі.

В ті роки серед членів церкви не було людей з гарною музичною освітою. Служіння хвали виконували ті, хто мав хоча б якісь здібності та бажання. Твори вивчали здебільшого "на слух", не користуючись нотами. Не було кому підмінити єдиного на всю церкву диригента.

Братерська рада, розуміючи свою відповідальність перед Господом за цей напрямок служіння, вирішила запросити з Кіровограду до Вінниці регента і композитора Басистого Бориса Мефодійовича. Його завданням було не просто покращити техніку хорового виконання, але й навчити місцевих віруючих тонкощам пісенної майстерності, основам музичної грамоти та диригування. Однією з чотирьох хористів, яких брат Басистий відібрав для навчання, була й Ольга Трохимівна. Згодом саме вона стала основним регентом хору, а інші - її помічниками.

Розуміючи, що отримала від Господа певний талант, Ольга Трохимівна не "ховала його у землю", а намагалася використати на славу Божу (Матв. 25:14-30). Завжди знаходила час, терпіння і бажання для занять із хористами, намагалася передати іншим те, чому навчилася сама. Кропітка праця, благословенна Господом, приносила гарний результат. І коли вінницький хор майстерно та натхненно співав під час богослужінь, Дух Святий торкався слухачів, викликаючи в серцях благоговіння перед Богом та збуджуючи до покавання!

В 1966 році Ольгу Трохимівну призначили відповідальною за музичне служіння по всій області. Роботи та клопотів значно побільшало. Довелося самій або ж із хором чимало поїздити по церквах регіону. В маленьких общинах підбадьорювала сестер що виконували музичне служіння, навчала їх основам музичної грамоти, допомагала вірно вивчити темп і тональність псалмів, що найчастіше співають у зібраннях. У великих церквах намагалася відібрати та підготувати кваліфікованих фахівців, влаштовувала регентські курси. Чимало з тих, що зараз успішно виконують музичне служіння, колись були учнями Ольги Трохимівни.

Господь благословляв і особисте життя своєї вірної трудівниці. З чоловіком Леонідом Дмитровичем одружилися 1961 року і по милості Божій прожили разом в любові та злагоді 43 роки. Виховали доньку та онуків. Леонід Дмитрович був ревним християнином та справжньою опорою сім'ї. Проповідував у церкві, був знаним у місті кравцем, завдяки чому здобув певні зв'язки у владних кабінетах, які використовував для діла Божого. Під час будівництва дому молитви по вулиці Максимовича саме Леонід Дмитрович Ставничий з Божою поміччю посприяв вирішенню багатьох питань: від оформлення численних дозволів і паперів до придбання будматеріалів та інших справ. Також завжди підтримував свою дружину і допомагав їй у служінні. Відпускав на всі співанки, заняття чи богослужіння, поїздки по церквах області.

Часто і сам віз Ольгу Трохимівну в якесь віддалене селище на власному авто. Тоді значно менше людей ніж сьогодні мало власний транспорт, а подорож автобусом зайняла б дуже багато часу. Отже звершення музичного служіння було сімейною справою подружжя Ставничих.

У 90-х роках із приходом омріяної віруючими свободи віросповідання розпочався стрімкий ріст общин. У церкві "Дім Євангелії" з'явилася достатня кількість талановитих та освічених молодих регентів, співаків, хористів. Здавалося б, що і роботи для Ольги Трохимівни майже не лишилося. Але її досвід та працелюбство знадобилися Господу в інших місцях. У Вінницькому Біблійному коледжі вона почала навчати студентів музичного факультету. А 2000-го року на запрошення пресвітера розпочала створення хору в новозаснованій церкві "Вефіль", що по вулиці Чехова. Працюючи старанно та наполегливо, Ольга Трохимівна допомогла братам і сестрам зробити перші та мабуть найважчі кроки в розбудові музичного служіння. Зараз церква має декількох регентів, дорослий, молодіжний та дитячий хори, оркестр. Також сестра не переставала опікуватися церквами області, намагаючись допомогти усім, хто звертався до неї.

Цього року Ольга Трохимівна планує остаточно передати своє служіння іншим братам і сестрам, адже з ласки Божої в травні місяці відсвяткує 75-річний ювілей! Але не планує ніяких урочистостей, та про свої життєві здобутки і багаторічну працю на славу Господа говорить скромно: "що могла, те зробила..." (Мар.14:8).

Благослови нас Господи зробити для Тебе тут на землі усе що можемо, щоб у вічних оселях почути: "Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, вийди до радощів пана свого!" (Матв.25:21).

СКАРБНИЧКА ПРОПОВІДНИКА

РУКА (авт. Бруно Ферреро)

Одного хлопчика мама послала до магазину дещо купити. Він дуже ретельно виконував своє доручення. Щоб якось винагородити маленького покупця за таку старанність, продавець зняв із полиці велику пачку цукерків, відкрив її та простягнув хлопчикові:

"Візьми собі цукерків, хлопче!"

Той узяв одну.

"Бери цілу жменю!" - розщедрився продавець.

"Хіба можна?... Тоді ліпше ви візьміть цілу жменю!"

"Чому?"

"Бо ваша рука більша від моєї".

Коли щось просимо у молитві, не відмірюймо прохань своїм маловірством. Пам'ятаймо, що Божя долоня набагато більша від нашої!

НОВИНИ СЕСТРИНСЬКОГО СЛУЖІННЯ

Сестринський комітет церкви "Дім Євангелії" щиро дякує усім братам і сестрам що робили благодійні різдвяні пожертви. Завдяки вашим щедрим серцям в січні місяці сестри змогли зробити багато добрих справ. Зокрема, привітали з Різдом Христовим понад 60 членів церкви, що через хвороби не можуть відвідувати зібрання; провели святкові богослужіння в Тиврівському та Вінницькому будинках старих та немічних; відвідали з різдвяними подарунками лікарню ім.Ющенка, Браїлівський інтернат, Вінницький "Будинок маляти" та християнський сирітський притулок.

Пам'ятаймо Богу обітницю: "Блаженний, хто дбає про вбогого, в день нещастя Господь порятує його! Господь берегтиме його та його оживлятиме, буде блаженний такий на землі, і Він не видасть його на поталу його ворогам! На ложі недуги подасть йому сили Господь, усе ложе його перемінить в недуги його" Пс.40:2-4.

Також наші сестри сумлінно виконують молитовне служіння, знаходячи можливість і час для піднесення до престолу Господнього численних потреб народу Божого. На початку березня за ініціативою відділу сестринського служіння ВСО ЄХБ в нашому братстві проводиться всеукраїнський день молитви жінок. Сестри вінницьких церков також приєдналися до цієї духовної акції, та провели 13 березня спеціальне молитовне зібрання в церкві "Дім Євангелії".

Девізом богослужіння було обрано текст, що завершує Псалтир - чудову книгу Святого Письма: "Все, що дихає, хай Господа хвалить! Алілуя!" Пс.150:6

Сестри співали псалми та духовні гімни. В коротких промовах ділилися з присутніми Словом Божим, міркуючи над тим, який чудовий та достойний хвали наш Господь, як і коли потрібно прославляти Творця Всесвіту, та чому це необхідно робити навіть і в скрутних обставинах.

У загальних та окремих молитвах дякували Богові за Його рясні благословення в Христі Ісусі, за вічне спасіння та щоденну турботу, свободу для проповіді Євангелії, а також за усіх братів та сестер по вірі. Згадували потреби нашого братства і просили Божого керівництва для пресвітерів, благовісників та інших служителів; щирої християнської любові та єдності в церквах; освячення та духовного зросту віруючих; подальшого поширення Доброї Звістки, покаяння грішників та зростання общин; про розвиток та плідну працю сестринського служіння. Також просили Отця Небесного скерувати серця українців, а особливо можновладців, до правди Христової, пробудити сумління та звільнити їх від гріха. Адже зрозуміло, що економічна та політична криза в нашій країні зумовлена насамперед духовним занепадом суспільства.

МОЛИТОВНЕ СЛУЖІННЯ

Сестри церкви "Дім Євангелії" пропонують усім братам і сестрам приєднатися до їхнього молитовного служіння. Та під час особистого спілкування з Господом згадувати потреби нашого братства, перелік яких розподілений на кожен день тижня.

Понеділок - день хвали та подяки

"Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі" (1 Сол.5:18).

Подякуємо Господу:

- за Його благодать та спасіння в Ісусі Христі, Божу церкву - живе Тіло Христове, усіх спасених братів та сестер;
- за Господню любов та ласку до нас особисто, наших сімей та друзів;
- за наших дітей, що відвідують церкву та прагнуть пізнання Божої правди;
- за хліб щоденний, матеріальні та духовні благословення.

Вівторок - життя за Словом Господнім

"...не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих" (Матв.4:4)

Просімо Господа:

- надихнути кожного члена церкви вивчати Святе Письмо особисто та в родинному колі, а також правильно застосовувати біблійні істини в щоденному житті;
- зробити ефективними усі церковні навчальні програми: "Біблійний інститут", "Еммаус", індуктивне вивчення Біблії, пасторський коледж та інші;
- благословити пресвітерів, проповідників, місіонерів, викладачів недільної школи та й усіх, що виконують служіння духовного навчання.

Середа - "Велике доручення"

"Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!" Матв.28:19-20

Молімося:

- за поширення Євангелії в Україні та Вінницькій області, за навернення до Господа наших рідних та друзів, покаяння слухачів, що приходять на богослужіння;
- про заснування нових церков у тих місцевостях, де їх ще немає;
- щоб віруючі люди проповідували Добру Звістку тим, хто не в змозі приходити в Дім Божий - неповносправним, хворим, ув'язненим тощо;
- за місіонерів та благовісників в усіх куточках світу;
- за спасіння багатьох грішників, адже Господь "...хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди" (2Тим.2:4).

Четвер - молитовне служіння

"Усякою молитвою й благанням кожного часу молитесь духом, а для того пильнуйте з повною витривалістю та молитвою за всіх святих..." (Еф.6:18)

Молімося:

- за щире поклоніння Господу кожного віруючого та ревність у молитвах;
- за подальший розвиток молитовного служіння, постійну роботу молитовних груп;
- духовний зріст і оновлення Церкви Божої, християнську любов та єдність;
- за відповіді Отця Небесного на молитви дітей Божих.

П'ятниця - зміцнення духовне та фізичне

"Уздоров мене, Господи, і буду вздоровлений я, спаси Ти мене, і я буду спасений, бо Ти слава моя!" (Єр.17:14)

Молімося:

- за духовне зміцнення братів та сестер, що похитнулися у вірі; не можуть звільнитися від кайданів лукавого; залежних від алкоголю чи наркотиків;
- щоб Господь беріг церкву нашого братства від неправдивих вчень та розділень;
- про з'єднання розлучених сімей, збереження щирих християнських стосунків між усіма віруючими;
- про зміцнення наших братів та сестер, що важко хворіють, усіляку необхідну допомогу для них та зміцнення у вірі;

За можливістю - пост за особисті потреби або нужди ближніх.

Субота - справи милосердя, служіння добродійності

"Блаженний, хто дбає про вбогого, в день нещастя Господь порятує його! Господь берегтиме його та його оживлятиме, буде блаженний такий на землі..." Пс.40:2-3

Подякуємо Богові за усіх братів та сестер, що виявляють щире християнське милосердя до тих, хто його потребує. Постійно відвідують хворих і немічних в їхніх оселях, або ж у лікарнях, притулках та інтернатах.

Просімо Господа, щоб він надихав віруючих нашого братства ревно виконувати заповіді Христові, та "пам'ятати про вбогих" (Гал.2:10). Щоб сестринські групи надалі активно звершували служіння добродійності, знаходили час і можливості для такої важливої справи.

Неділя - поклоніння в домі Божому

"Я радів, як казали мені: Ходімо до дому Господнього!" (Пс.121:1)

Цього дня просімо Господнього благословення:

- для всіх людей, що відвідують богослужіння;
- для хористів та співаків, декламаторів віршів, регентів та проповідників;
- для тих, що з різних причин не змогли прийти на поклоніння разом із народом Божим;
- для дітей та підлітків, що беруть участь у богослужіннях;
- для усіх тих, що не примирилися з Господом - щоб Дух Святий привів їх до покаяння.

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖІНЬ

"Дім Євангелії",
вул.Максимовича, 3а
середа, 18⁰⁰, субота, 10⁰⁰
неділя, 10⁰⁰, 17⁰⁰

"Благодать",
пров.Пугачова, 17
п'ятниця, 18⁰⁰
неділя, 10⁰⁰, 17⁰⁰

"Фіміам",
вул.Київська, 94
середа, 18⁰⁰
неділя, 10⁰⁰, 17⁰⁰

"Вєфіль",
вул.Немирівське шосе, 60
четвер, 18⁰⁰
неділя, 10⁰⁰, 17⁰⁰

Вінницький обласний
інформаційний вісник
Євангельських
християн-баптистів

**НОВЕ
ЖИТТЯ**

відповідальний за випуск:
Салів Ернест, т. 067 - 385 96 40
над випуском працювали:
Шпичка В.К., Калина О., Калина Т.

21036, м.Вінниця,
вул.Максимовича, 3-А
newlife@i.ua